

det, hvis ikke Niveauet skal blive alt for lavt. Det var højst sørgeligt, at man i sin Tid gik bort fra den Eksamen, der vel egentlig var den bedste, vi have haft, den, der gaar under Navnet Præliminæreksamen. Naa, den er ganske vist ikke falden bort, men den er trængt i høj Grad tilbage. Dette er meget uheldigt, men der synes nu at være kommet en Opfattelse frem, som vil bevirke, at denne Eksamen atter arbejder sig fremefter, og jeg vil haabe, at der ikke bliver fastsat nogen Tidsfrist, indenfor hvilken denne Eksamen skulde bortfalde. Maaske jeg samtidig maa nævne, at jeg synes, det er højst uheldigt, at man er gaaet bort fra de gamle Karakterbetegnelser ug., mg., g. o. s. v., hvis Betydning var gaaet ind i Bevidstheden, og har erstattet dem med et Talsystem, som i Virkeligheden er noget forunderligt Kram.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) talte om Landbrugs gode Kaar — som han mente i Virkeligheden ogsaa vare gode Kaar for Landet i det hele, hvad jeg nu ikke skal drøfte med ham — og udtalte, at Konkurrencen fra andre Lande overfor vort Landbrug nu var mindre. Jeg beder dog det ærede Medlem om ikke at forregne sig, thi det skyldes alene den ved ekstraordinære klimatologiske Forhold skabte Misvækst i en stor Del Lande i indeværende Aar, at Konkurrencen nu er bleven noget mindre. Men da der mange andre Steder har udviklet sig et Landbrug, som er fuldt paa Højde med det danske, og da der har udviklet sig en Kølemaskineindustri, som i høj Grad letter Eksporten af Landbrugsartikler, vil Konkurrencen sikkert — der kan et Øjeblik komme en saadan lille Dalen som i Aar — vedblivende være til Stede, og det er dette Forhold, jeg gerne vil gøre opmærksom paa.

Selvfølgelig dvælede det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) udførligt ved Militæruddgifterne og dristede sig til den Paa-stand, at man nu plukkede Befolkningen for nye Skatter til Militærvæsenet. Men det er slet ikke sandt. De ordinære Udgifter til Militærvæsenet ere forøgede med omtrent $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. sidste Aar ifølge det den Gang oplyste — sidste Aars Regnskab viser endda kun 2,113,000 Kr. —, hvortil nu komme 150,000 Kr. til Militærmusikken, vedtaget af Rigsdagen paa et Tidspunkt, da Statens finansielle Forhold laa klart for os alle, og 325,000 Kr.s aarlige Omkostninger til Garnisonerne. Den aarlige Udgift er altsaa 2,725,000 Kr. større end tidligere. Heroverfor staar Forsvarsskat-

ten, der altsaa rigeligt dækker den aarlige Merudgift, og jeg ønsker at pointere, at Forsvarsvæsenet er det eneste Omraade, hvor man til en Forøgelse af Udgiften har sørgt for at skaffe de fornødne Penge til Vejse. Udgiften een Gang for alle maa nu antages at udgøre 34 Mill. Kr., nemlig $31\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Henhold til de i 1909 vedtagne Love og $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Anledning af Garniseringen. Heraf vil henimod Halvdelen være forbrugt, naar vi komme til 1. April 1912. Altsaa, Statskassens Merudgift i Anledning af Forsvarslovenes Gennemførelse — naar jeg til disse Love, selvfølgelig, medregner Forsvarsskatten, hvad ogsaa det ærede Medlem kaldte den i Gaar — vil kun være, hvad der er nødvendigt til Forrentning og Amortisation af disse 34 Mill. Kr. Hvad Forsvarsvæsenet har krævet, er kun en lille Brøkdel af de Underskud, som Regnskaberne have vist, saa at det ærede Medlems Paastande ere ganske urigtige.

Det ærede Medlem mente, at vi skulde standse Befæstningsanlægene, men han glemmer ganske, at det skyldes hans egen Forsvarsminister, at de ere blevne fremmede hurtigere, end det oprindeligt var paatænkt, og det er vel ikke umuligt, ja vel endog sandsynligt, at en saadan Forandring af de Forudsætninger, under hvilke Forsvarslovene bleve givne, maa være drøftet i det daværende Ministeriums Møder.

Det ærede Medlem talte om Opgaverne for Militærvæsenet. Maa jeg bede ham læse igennem, hvad den tidligere Konseilspræsident, Deuntzer, tilskrev Forsvarskommissionen om dette Spørgsmaal og om de Pligter, der paahvile vort Land, og hvori der ogsaa taltes om faste Anlæg, saa vil han snart, hvis han vil tro paa Rigtigheden af, hvad den daværende Konseilspræsident under Ansvar tilskrev Forsvarskommissionen, komme paa det rene med, at det Makværk, der hedder de Radikales Forsvarsplan, ikke paa nogen Maade kan opfylde disse Pligter. Naar jeg tillader mig at bruge Ordet „Makværk“, er det ikke alene for at følge det ærede Medlems Eksempel, men det er ogsaa, fordi den er betegnet saadan af Folk, som staa det ærede Medlem meget nær i politisk Henseende.

Maa jeg angaaende dette Spørgsmaal — som vi aabenbart ved de Herrers utrolige Energi vedblivende skulle drøfte, skønt Befolkningen nu ved to Afstemninger med kort Tids Mellemlum har sagt, at en saadan Forsvarsordning er nødven-